

CHRISTI
820.PASCHALIS PAP.
4.LUDOVICI
LEONIS ARMENTI 7.
7. IMP. 7.

atque suavem duceret: sensit eum profundum sopori deditum, adeo ut ne contractando quidem cum potuerit excitare.

XV.

De nece
inferenda
Imperato-
ri Mi-
chael &
Papias a-
gunt.

Hoc autem in imperato spectaculo ira acris incensu, discessit, per oculum non Michaelis tantum, sed ipsi quoque Papiae extitum structurus. Neque haec res Papiam fecellit, quod quidam Michaelis excubitorum ex punicis corburnis Imperatorem agnoverat; ipsique quid actum esset, perspicue indicaverat. Itaque Papias cum suis animo gravissime perturbatus, ac prope extra se raptus, de periculo effugiendo deliberat. Jamque illueccebatur, cum Michael hoc consilii caput: simulque opera Theodosisti (quem postea ad Caniclis dignitatem evexit) quaedam anima sua mendas quibusdam religiosis hominibus velle appetire. Cumque id Imperator permisisset, licentiam nactus, Theodosio indicat, tempus poscere, ut socii conjurations minetur, nisi ipsum celerrime discrimine eriperent, se totam rem Imperatori enuntiarum.

Conjura-
torum
confi-
lium.

Hoc mandatum exequente Theodosio, conspirationis populares non mediocris incelsit sollicitudo: anxieque consultaverunt, quomodo & suam, & Michaelis jam in extremo de vita sua periculo versantis salutem conservarent. Tandem consilium componitur, quod & ipsos incolumes reddidit, & Michaeli cum vita Imperium paravit. Mos tunc erat (mos is qui nunc tenetur ab illo tempore receptus) ut qui in palatino templo psallunt clerici, in Regia habent, sed quisque domi suo degens circa tertiam noctis vigiliam ad portam Elephanticam seu Eburneam conveniebant, indeque in templum progressi, Dei matutina vota nuncupabant. Iustum conjurati se permiscentes, pugionibus subter alas occultatis, una intrabant, abditique in obscuro templi loco, tessera ram expeditabant. Hymno absoluto, venit etiam Imperator, ac pro more suo voce grandiore intonavit carmen:

Sprevere summi cuncta amore Principe.

PAGIUS

Constantinus lib.2. numer. I. Haec Michaelis fautores expleta carnificina, defundit cadaver crudeliter effrangi licentia trahentes per Scyta, ad Circum eduxerunt, nullo iam metu deterriti, quod omni Regia conjuratis, iisque qui Leonis vita insidiati essent, foret conferta. Unde quoque illius uxorem (Theodosiam nempe) ei erunt cum quatuor liberis, Symbatio, cui per inaugurationis solemnia inditum Constantini nomen, Basilioque & Gregorio, nec non Theodosio. Hos omnes lembo implois in Proten Insulam duerunt. Ibi execti cum essent, Theodosium mori contigit.

VI.

Antea scriperat Constantinus Michaelem circiter meridiem ad Templum processisse, ut ex Patriarchae manu coronam consequeretur, ejus-

Tum conjurati confertim impetum dedebunt, qui eos initio per errorem in clericis magistrum tulit, sive quod is corpore Imperatori ad similes erat, sive quod caput simili ueste velaverat: erat enim tempore eo magnum gelu, ideoque quis caput suum dentiore pileo tectum non denudabat. Sed is quidem pileo detracto, onusta calvicie, pericolo se subtraxit. Imperator infidus sentiens, in penetratale altaris se subduxit, direpta thuribuli catena, aut (ui aliis peribent) sancta Cruce, ictus percussorum exceptit. Verum si non singuli, sed facto cuneo irruentes, alius capit, ventri alius, alius alic corporis partis plagas intentabant. Leo aliquamdiu Cruce se defendit, ictibus gladiorum repulsi, donec ferre instar undique impetratus succubuit. Tandem quemdam immani corpore gigantis similem inferre ictum cernens, per inhabitans templum illud numen iratum obsecratus est, ut sibi parceret. Fuit nobilis iste Crambonitarum stirpe oriundus, ac dicens, non juramentorum esse hoc, sed cædis tempus, gravi ictu manum Leonis abscidit clavicula, simulque cornu Crucis. Tandem vulneribus ictu, & ad terram subfidenti quidam caput amputavit. Hunc finem vita sortitus est Leo mense Decembri, octavo Kalendas, ejusdem hora noctis prope decima, cum Imperium annos Leo occidit. septem, mensis quinque gestisset, & majori quam ullus antecessorum crudelitatem atque impietate usus, diligentiam in Republica procuranda, inque rebus bellicis fortitudinem suam obscurasset.

Aiunt vocem quoque statim coelitus editam, que lætum de ejus morte nuntium multis patre fecerit, ac navicularios quosdam, qui eam audivissent, notato tempore & nocte ea, ratiocinando eam veracem deprehendisse.

Interfecti Leonis cadaver percussores crudeliter per spolia in Circum traxerunt omnis metus vacus, quod suis armis Regiam undique cinxissent. Aula quoque Augustam ejecerunt, cum quatuor filiis ejus, Sabbatio qui Imperator designatus

que patriam fuisse Amorium, Phrygia Superioris Civitatem. In ea Iudaorum, inquit, eramus que quos Athinganos vocant, frequenter semper fit. multitudine consedit. Sed & alii quadam barefisi, ex aliorum cum alii societate jugique confutidine, nova prorsus exque novis & inauditis decrevis confitata, emerist, cuius ipse quoque Michael, accepta majoribus superstitione, participes fuit. Secuta hac divinum quidem lavaerunt ut salutare, & a suis explorante agitum probatumque, eos qui iniurient, percipere finit: in reliquo autem omnia, prater unam Circumcisio nem, ex Legis Moysaea ritu servat, &c. Eamque ratione excusat, scientiam & eruditio nem seu literas, quibus evertendo essent illius problemata, ac quibus suaderi licet atque doceri, hanc

XVI.
Occiditur
Leo Imp.
juxta al-
tare.

XVII.
Leonis
necis ex-
lestia
nuntia.

Quid de
Augusta
& filiis
Imp.